

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: S. K.**, nar. „X“, státní příslušnost Indická republika, adresa pro doručování „X“, zastoupeného JUDr. Annou Doležalovou, MBA, advokátkou, se sídlem v Plzni, Jablonského 604/7, proti **žalovanému: Ministerstvu vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**, Poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.12.2014, č.j. OAM-458/ZA-ZA04-HA08-2014, E.č. B002465,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, odbor azylové a migrační politiky, ze dne 1.12.2014, č.j. OAM-458/ZA-ZA04-HA08-2014, E.č. B002465, **se zrušuje pro vadu řízení a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Anně Doležalové, MBA se **přiznává odměna** ve výši 10 200,- Kč, která jí bude vyplacena do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1.12.2014, č.j. OAM-458/ZA-ZA04-HA08-2014, E.č. B002465, kterým bylo o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany rozhodnuto tak, že žádost je dle ustanovení § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), nepřípustná, a proto žalovaný řízení o této žádosti dle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

Žalobce v žalobě ve znění jejího doplnění uvedl, že řízení o udělení mezinárodní ochrany nemělo být zastaveno. Poukázal na svou opakovanou žádost, kterou opřel o politické potíže, kvůli kterým opustil v roce 2000 vlast. Dále žalobce popsal dosavadní průběh řízení a doplnil, že pokud zákon o azylu požaduje v opakované žádosti uvedení nových skutečností nebo zjištění a musí se jednat o takové skutečnosti, které nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení, pak tyto byly uvedeny. Žalobce poukázal na své zdravotní problémy jako na novou skutečnost, neboť uvedl, že bude nucen podrobit se operaci kýly. Tyto okolnosti mohou být za určitých okolností důvodem pro udělení humanitárního azylu či doplňkové ochrany. Dále uvedl, že ze strany indické ambasády je po něm vyžadován důkaz o tom, že je státním občanem Indie, který však není žalobce schopen doložit. Tyto skutečnosti však byly v žalobou napadeném rozhodnutí zcela opominuty, ačkoliv bylo na žalovaném, aby za použití relevantních důkazů (např. informacemi ze země původu týkajícími se úrovně zdravotní péče) zjistil další podrobnosti a osvětlil skutečný stav věcí. Žalovaný měl více zkoumat tvrzení o nemožnosti získat cestovní doklad své země. Neochota státních orgánů Indie vydat žalobci cestovní doklad může být důsledkem politického pronásledování, kterému byl žalobce v zemi původu před svým odchodem vystaven. Dále není zřejmé, z čeho žalovaný vycházel, když konstatoval, že v zemi původu nedošlo k zásadní změně.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření označil žalobní námitky za nedůvodné, neboť se zabýval všemi fakty, které žalobce v průběhu řízení uvedl a v této souvislosti zjistil, že žalobce nesdělil takové skutečnosti, které by odporovaly použití ustanovení § 25 písm. i) ve vztahu k ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že aktuální žádost žalobce je již šestou v pořadí. Žalovaný při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel především ze situace žalobce a stavu dodržování lidských práv v Indii. Žalobce uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti jako v předchozích řízeních. Žalobce neuvedl žádné nové relevantní skutečnosti ve smyslu udělení mezinárodní ochrany. K pobytu na území České republiky může žalobce využít institutů zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu“).

V replice ze dne 6.3.2015 žalobce uvedl, že jeho tvrzení zdravotních problémů je novou skutečností ve smyslu ustanovení § 14, popř. § 14a zákona o azylu. Žalovaný však porušil svoji povinnost zjistit stav věcí tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Vzhledem k tomu, že bylo žalobci v České republice uloženo nejen správní vyhoštění, ale též trestní vyhoštění, není reálné, aby žalobce pro úpravu svého pobytu využil mechanismů zákona o pobytu cizinců, avšak ani k tomu se žalovaný konkrétně nevyjádřil.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný se po řádném poučení, že mohou vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a ust. § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ust. § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. a ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet

bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.

Soud po zvážení skutkových a právních okolností případu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.

Podle § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.6.2009, sp. zn. 4 Azs 23/2009, www.nssoud.cz, podává-li žadatel o mezinárodní ochranu opakovanou žádost, stanoví zákon o azylu pro věcné posouzení žádosti podmínku tvrzení nových skutečností či zjištění. Je tedy povinností žadatele, aby takovéto nové skutečnosti či zjištění správnímu orgánu v nové žádosti uvedl. V opačném případě je nucen správní orgán na základě citového § 10a písm. e) zákona o azylu posoudit žádost jako nepřijatelnou.

Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce touto žalobou napadá již v pořadí šesté rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla přiznána mezinárodní ochrana dle zákona o azylu. Meritorní přezkum situace žalobce, a to třetí žádosti, byl proveden rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19.8.2013, č.j. 29 Az 22/2012-67, kterým byla žaloba žalobce zamítnuta pro nedůvodnost. Následná kasační stížnost žalobce proti rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 30.1.2014, č.j. 3 Azs 23/2013-23, odmítnuta pro nepřijatelnost. Rozhodnutí o čtvrté žádosti bylo přezkoumáno rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26.8.2014, č.j. 75 Az 3/2014-45, kterým byla žaloba zamítnuta. Následná kasační stížnost byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 5.11.2014, č.j. 1 Azs 127/2014 – 30, odmítnuta pro nepřijatelnost. Rozhodnutí o páté žádosti nebylo dosud podrobeno meritornímu soudnímu přezkumu. Tato věc je evidována u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 75 Az 5/2014, avšak dosud nebyla rozhodnuta.

Ze správního spisu soud zjistil, že již ve své třetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 8.7.2010 žalobce uvedl, že je narozen dne 15.5.1965, je ženatý, v Indii žije matka, 2 sourozenci, manželka a syn. Do února 2000 pobýval v obci Armana, do října 2001 v Rusku a od března 2002 žije v ČR. Vyznáním je sikh, politicky nikdy organizován nebyl. Má základní vzdělání, 10 roků pracoval jako zemědělec, v ČR vykonával příležitostné práce. Jeho manželka pochází z Armitseru, její rodina spolupracovala s extremisty a totéž si policie myslela i o něm, byl 3x zadržen. Byl neoprávněně po dobu 3 roků a 8 měsíců vězněn v Praze-Ruzyni, s nikým není v kontaktu, o azyl žádá kvůli legalizaci pobytu. Pro případ návratu do země původu se obává, že by mohl být uvězněn. V rámci pohovoru dne 28.7.2010 žalobce uvedl, že v r. 2000 odletěl do Moskvy, bydlel tam cca 1,5 roku a pak odjel kamionem a různými dalšími dopravními prostředky do ČR. Před odletem ze země původu žil v Dillí, čekal na doklady, ty mu však v Moskvě vzal převaděč. Cestu mu zaplatil přítel jeho otce. Své problémy popsal tak, že k nim domů chodili extremisté, byli hlídáni policií, ale vyhrožovali mu i extremisté, že pokud něco řekne, zabijí ho. Byl 2x vyslýchán na policii. V Moskvě bydlel

u známých otcova přítele, čekal na lidi, kteří by ho převezli do Evropy. Problémy měl v období 1992 – 1998, pak odjel do Dillí. Na policii byl zadržen dvakrát na dobu 15 – 20 dní, byl bit a vyslýchán, starosta se pak za něho vždy zaručil a byl propuštěn. Vždy se ho ptali na extremisty. Posledním impulsem pro odchod z domova bylo zabití manželčina bratra v r. 1996, rodina chtěla, aby odjel, aby též nebyl zabit. Většinová společnost hinduistů sikhy opovrhují, on ale osobně žádné náboženské problémy neměl, ovšem nikdo by mu jistě nepomohl. O své rodině nic neví. Žádostí si chce zlegalizovat zdejší pobyt, aby měl potřebné doklady a mohl tu žít. Dostal zde trest odnětí svobody za převaděčství. Kamarád mu řekl, že jeho otec již nežije, nic více ale neví, situace ve vlasti je stále obdobná. Dne 5.9.2012 byl žalobce seznámen s podkladovými zprávami, které žalovaný shromáždil za účelem posouzení jeho situace v zemi původu, uvedl, že pro sikhy stále pokračuje násilí ze strany státu, v Litoměřicích je firma, která by ho, pokud by měl doklady v pořádku, zaměstnala.

Dne 27.3.2014 podal žalobce čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany, v níž uvedl, že je pandžábské národnosti, sikhského vyznání a že byl v Indii členem strany Akali Dal. Pokračoval, že je ženatý a má nezletilého syna, s manželkou a synem však není v kontaktu. Sdělil, že do roku 2000, kdy Indii opustil, žil ve městě Armana, poté přicestoval do České republiky, kde pobývá dosud, od 5.4.2013 ve vězení. Má středoškolské vzdělání a pracoval podle svých slov jako elektrikář a zemědělec. Žadatel uvedl, že svou zemi opustil, protože jej policie obvinila ze spolupráce se separatisty a obtěžovala jej. Pokračoval, že důvodem byla skutečnost, že jeho švagr z Amritsaru je členem skupiny sikhů bojujících za sikhský stát Chálistán a se svými spolubojovníky za ním jezdil do Armany. Vypověděl, že cestoval letecky z Dillí do Moskvy na základě svého pasu a ruského víza a poté odjel nelegálně kamiony do ČR. Prohlásil, že žádá o mezinárodní ochranu, protože mu indické velvyslanectví nevydalo doklad, když se na ně obrátil, neboť mu nevěří, že je indický občan. Pokračoval, že je již 14 let v ČR, není v kontaktu se svou rodinou, neví, kde jeho rodina je, a proto se nechce vrátit do Indie. Doplnil, že v Armaně, kde žil, jsou indické extrémistické organizace, které diskriminují sikhské občany. Zdůraznil zároveň, že všechny své důvody uváděl již ve svých předchozích žádostech. Sdělil, že v letech 2010-2013 opakovaně žádal na zastupitelském úřadu Indie o vydání dokladu, který mu však nebyl vydán, neboť neměl důkaz, že je indickým občanem. Sdělil dále, že v ČR o mezinárodní ochranu žádal již třikrát, a to v roce 2002 a 2007, kdy bylo jeho řízení zastaveno, a v roce 2010, kdy mu mezinárodní ochrana nebyla udělena. Vypověděl také, že byl v ČR odsouzen v roce 2004 za převaděčství k trestu odnětí svobody na 4 roky a trestu vyhoštění na dobu neurčitou. Uvedl, že v Indii mají sikhové problémy, a proto se v případě svého návratu do vlasti obává, že by měl také problémy kvůli svému sikhskému náboženství. Jmenovaný prohlásil, že má určité problémy s trávením, neví však, o čem se jedná, jinak je dle svého vyjádření zdravotně zcela v pořádku. Ve vlastnoručně psaném prohlášení pak žalobce uvedl, že žádá o azyl z důvodu, že má v Indii velký problém, protože je sikh. Dodal, že každý sikh chce svůj stát Chálistán a indická armáda takové lidi odsuzuje k trestu smrti.

Ve své páté žádosti ze dne 15.5.2014 uvedl žalobce shodné skutečnosti jako ve své třetí a čtvrté žádosti. Ve vlastnoručně psané žádosti uvedl, že důvodem žádosti je to, že nemá žádný cestovní doklad, v Indii je jeho život v ohrožení, neboť Sikhové žádají svůj vlastní stát a z tohoto důvodu několik Sikhů dostalo trest smrti. Dále v žádosti ze dne 15.5.2014 uvedl, že opustil vlast v roce 2000, neboť měl politické problémy. Na přímou otázku z jakých důvodů žádá o udělení mezinárodní ochrany, uvedl, že je zde již skoro 12 nebo 13 let, do Indie se nemůže vrátit, neví, zda jeho příbuzní žijí. Nemůže se tam vrátit, protože nemá cestovní

doklad, Velvyslanectví v Praze tvrdí, že není indický občan. Na otázku jaký je jeho zdravotní stav uvedl, že není zdravotně fit. Má problémy se žaludkem, je to již více než rok. Potíže měl už v roce 2007, pak ale samy ustaly, když byl propuštěný z vězení. Nijak se neléčil. Do protokolu o seznámení s podklady dne 1.8.2014 uvedl, že je nemocný. Má kýlu a v pondělí jde na operaci, neboť mu byla doporučena. Předal lékařskou zprávu ze dne 6.5.2014 ze které vyplývá, že dne 6.5.2014 absolvoval předoperační vyšetření.

Ve své šesté žádosti ze dne 16.9.2014 uvedl žalobce některé shodné skutečnosti jako v předchozích žádostech. Žalobce ve vlastnoručně psané žádosti rovněž uvedl, že o udělení azylu žádá, neboť má 22.10.2014 operaci a indická ambasáda mu nechce vystavit cestovní doklad. Ke svému zdravotnímu stavu (otázka č. 34) uvedl, že má kýlu a měl by jít na operaci, jiné zdravotní problémy nemá. Jediným jeho problémem je to, že je tady dlouhou a nemá doklady. Když je bude mít, bude tu žít a pracovat. K důvodům o udělení mezinárodní ochrany (otázka č. 23) uvedl, že už je v České republice 13 let a má tak za to, že po tak dlouhé době má nárok na nějaké dokumenty, na nějaký pobyt. Také je to skutečnost, že Indie mu nechce vydat žádný doklad. Poukázal také na to, že příští měsíc dne 22.10.2014 má operaci kýly. Tato svá tvrzení doložil ambulantní kartou ze dne 11.8.2014, zdravotním záznamem ze dne 5.8.2014 a ze dne 16.5.2014.

Po posouzení shora uvedených věcně shodných žádostí soud konstatuje, že shledal skutečnosti tvrzené žalobcem v jeho šesté žádosti za shodné se skutečnostmi uvedenými v třetí, čtvrté a páté žádosti, co se týká toho, že mu nechce Indie vydat cestovní doklad, dále obtěžování ze strany policie či nebezpečí problémů v Indii proto, že je Sikh. Žalovaný v tomto směru správně uvedl, že vzhledem k těmto tvrzením je žádost nepřipustná. Dále se žalovaný výslovně zabýval i aktuální bezpečnostní situací na území Indie a vycházel přitom ze zpráv Human Rights Watch ze dne 21.1.2014, Freedom House z ledna 2014 a Ministerstva zahraničí Spojených států amerických ze dne 27.2.2014, které jsou založeny ve správním spise. Není tak důvodná ani námitka, že by se zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a žalovaný se tímto aspektem nezabýval, neboť opak vyplývá z jeho rozhodnutí.

Naopak z rozhodnutí žalovaného nijak nevyplývá, jak hodnotil opakovaný poukaz žalobce na jeho zdravotní stav, neboť žalobce tvrdil, že azyl žádá také proto, že ho čeká operace a je nemocný.

Soud si je vědom toho, že ve světle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11.3.2004, č.j. 2 Azs 8/2004-55, www.nssoud.cz, platí, že humanitární azyl je vyhrazen například osobám zvláště těžce postiženým či zvláště těžce nemocným; nebo osobám přicházejícím z oblastí postižených významnou humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory. Je zřejmé, že tříselná kýla, kterou žalobce zřejmě měl či má jen těžko může naplňovat podmínky pro udělení humanitárního azylu či doplňkové ochrany, jak se žalobce domnívá, na druhou stranu je nutno konstatovat, že na tento důvod žádosti žalovaný nijak nereagoval, a to ani tak, že jde o opakované tvrzení, které zakládá nepřipustnost žádosti.

Má-li být jakékoli rozhodnutí správního orgánu přezkoumatelné, je třeba, aby se ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. jednalo o rozhodnutí srozumitelné a opřené o dostatek důvodů. V čem lze spatřovat tyto jednotlivé atributy přezkoumatelnosti však s.ř.s. nestanoví, a proto je třeba vycházet z toho, co vytvořila dosavadní správní judikatura.

Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatecích odůvodnění správního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž správní orgán opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, www.nssoud.cz).

Není-li z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, proč správní orgán nepovažoval za důvodnou právní argumentaci a proč tvrzení účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, nutno pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Správní orgán musí uvést, v čem konkrétně nesprávnost argumentace účastníka řízení spočívá (srov. rozsudek NSS ze dne 14.7.2005, č.j. 2 Afs 24/2005-44, www.nssoud.cz). V projednávaném případě soud takovou vadu napadeného rozhodnutí shledal, neboť se žalovaný nijak nevyjádřil k tomu, že žádost je podána i z důvodu zdravotní ho stavu žalobce.

Z tohoto důvodu přistoupil soud bez nařízení jednání ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Současně podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku.

Současně podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. výrokem II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť úspěšný žalobce náklady řízení nepožadoval a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Soud usnesením ze dne 4.2.2015, č.j. 75 Az 1/2015-20, ustanovil podle § 35 odst. 8 s.ř.s. žalobci právní zástupkyni JUDr. Annu Doležalovou, MBA, advokátku, které se výrokem III. přiznává odměna včetně hotových výdajů v celkové výši 10 200,- Kč, skládající se z částky 9 300,- Kč za 3 úkony právní služby [převzetí věci včetně porady s klientem, doplnění žaloby a replika podle § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. b), d), vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1.1.2013, dále jen „advokátní tarif“], z částky 900,- Kč za s tím související 3 paušály podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 15. května 2015

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení.
Iva Tovarová